

De voetbaltrainer werd geïnterviewd. Het moest beter, zei hij. De linksback moest beter verdedigen. De keeper beter opletten. De spits beter koppen. De interviewer keek kritisch. Beter? Moest het ook niet *anders*? Andere tactiek? Andere opstelling? Andere trainer?

Het verschil is subtiel, maar belangrijk. Beter is écht anders dan anders. Beter lijkt mij beter. Meer kans op succes. Meestal is er namelijk ruimte genoeg voor verbetering. En als je dingen beter doet, gaan ze meestal beter. Bij anders moet je dat maar afwachten.

Waarom is anders dan toch zo populair? Is beter te moeilijk? Of is anders misschien een beter verdienmodel? Anders vraagt immers om verandermanagers. Methodes. Trainingen. Certificeringen. Congressen. Boekjes. En, ook belangrijk: over anders kun je harde afspraken maken. Over een jaar werken wij volledig zus-en-zo. Gegarandeerd. Dat staat beter in een managementcontract dan: over een jaar werken we beter.

IT-specialisten die beter willen beheren. Medewerkers die beter naar de klant willen luisteren. Docenten die beter willen lesgeven. Het wordt steeds minder vaak gezien als een oplossing. Slecht functionerende organisaties moeten niet beter, maar anders werken. Problemen los je op door te veranderen. Agile. Scrum. Transities. Lean. Reorganiseren. Modulair. Zelfsturend.

Whatever.

Natuurlijk, soms moet het écht anders, maar vaak ook niet. Vaak is anders ook helemaal niet beter. En dan moet het dus weer anders. Ik vraag me wel eens af: van al dat anders, wordt daar, behalve de verandermanager en de rondreizende handelaar in methodes en trainingen, iemand écht beter van?

Of denkt u daar anders over?